

26 Μαΐου, 1992

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 28 ΚΑΙ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΙΧΑΗΛ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΕΠΑΝΑΚΡΙΣΕΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 896/90).

Στρατός της Δημοκρατίας — Οι περί Αξιωματικών του Στρατού της Δημοκρατίας (Διορισμοί, Ιεραρχία, Προαγωγές και Αφυπηρετήσεις) Κανονισμοί του 1990 (Κ.Δ.Π. 90/90) — Καν. 30 (5) σε αντιδιαστολή με τον Καν. 17(7) της καταργηθείσης Κ.Δ.Π. 118/81 — Βαθμολογία και αξιολόγηση — Η ορθή τοποθέτηση του θέματος — Η προσδοκία, και μόνον, προαγωγής του αξιωματικού, τόσον με την παλαιά (Καν. 11(1) (2) και (3), όσον και με τη νέα (Καν. 16(1)(2) και 27(1)) κανονιστική ρύθμιση.

5

Ο αιτητής, με την προσφυγή, ζήτησε την ακύρωση της απόρριψης της ιεραρχικής προσφυγής του κατά της κρίσεώς του, τού έτους 1990, καθώς και την ακύρωση της κατ' εκλογήν προαγωγής άλλων, αντί του ιδίου.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

15

1. Διαφωνώ με την εισήγηση πως, ο βαθμός 8 δόθηκε στον αιτητή γιατί αυτός κρίθηκε "πολύ καλός". Η ορθή τοποθέτηση είναι πως, ο αιτητής κρίθηκε ότι άξιζε του βαθμού 8 και, κατά συνέπεια, ταξινομήθηκε σαν "πολύ καλός" με βάση τους Κανονισμούς της Κ.Δ.Π. 118/81. Η διαφορετική ταξινόμηση της Κ.Δ.Π. 90/90, δεν επηρεάζει καθ' οιονδήποτε τρόπο τη βαθμολογία του αιτητή, η οποία παραμένει πάντοτε στο βαθμό 8 και σε μια περίπτωση στο

20

25

Οι λόγοι που δόθηκαν για να στηρίξουν τη θέση ότι, δεν έπρεπε ο αιτητής να βαθμολογηθεί με το βαθμό 7 το 1982, δεν είναι ικανοί να ανατρέψουν την κρίση του αξιολογούντος, ο οποίος, σύμφωνα με τους ισχύοντες κανονισμούς, αξιολόγησε τον αιτητή. Τα προσόντα και οι προηγούμενες αξιολογήσεις και μάλιστα σε άλλο βαθμό και πάλι δεν διατυπώνουν ικανό λόγο για να ανατρέψουν την αξιολόγηση που έγινε.

5

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

10

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

Stavrou & Another v. Republic (1987) 3 C.L.R. 276.

Τουμάζου ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Ε) Α.Α.Δ. 2935.

15

Φλωρίδης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 1512.

Προσφυγή.

20

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του καθ' ου η αίτηση αφ. 1, με την οποία απέρριψε την ιεραρχική προσφυγή του αιτητή κατά της κρίσεως του Συμβουλίου Κρίσεων, κατά το έτος 1990.

25

Α.Σ. Αγγελίδης, για τον αιτητή.

Μ. Ευαγγέλου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

30

Cur. adv. vult.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Ο αιτητής με την παρούσα προσφυγή ζητά τις ακόλουθες θεραπείες:

35

"1. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφαση του καθ' ου η αίτηση Νο. 1, με την οποία απέρριψε την ιεραρχική προσφυγή του αιτητή κατά της κρίσεως του Συμβουλίου Κρίσεων, κατά το έτος 1990, είναι άκυρη, παράνομη και στερημένη οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος.

40

2. Δήλωση του Δικαστηρίου με την οποία να διακηρύσσεται ότι η κρίση του καθ' ου η αίτηση 2, με

την οποία προήχθησαν άλλοι αντί του αιτητή κατ' εκλογήν, είναι άκυρη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα."

- 5 Ο αιτητής είναι μόνιμος αξιωματικός του στρατού της Δημοκρατίας και κατέχει το βαθμό του Αντισυνταγματάρχη από 15.5.82.

- 10 Κατά τις τακτικές ετήσιες κρίσεις του 1990, επειδή ο αιτητής πληρούσε τα τυπικά προσόντα για κρίση, κρίθηκε στις 8.6.90 ως προακτέος στο βαθμό του Συνταγματάρχη κατ' αρχαιότητα, σύμφωνα με τους περί Αξιωματικών του Στρατού της Δημοκρατίας (Διορισμοί, Ιεραρχία, Προαγωγές και Αφυπηρητήσεις) Κανονισμούς του 1990 (Κ.Δ.Π. 90/90), ημερ. 18.5.90 (βλ. Παράρτημα 2 στην
15 ένσταση).

- Το Συμβούλιο Κρίσεων Αξιωματικών έκρινε τον αιτητή ως προακτέο κατ' αρχαιότητα, σύμφωνα με τις πρόνοιες του Καν. 41(3) της Κ.Δ.Π. 90/90, γιατί είχε γενική
20 βαθμολογία, σε εκθέσεις ικανότητας του κατεχόμενου βαθμού, κάτω από το "πολύ καλός" και επιπλέον, ουσιαστικά δυσμενή στοιχεία σε βάρος του και κυρίως πειθαρχικές ποινές για σοβαρά πειθαρχικά παραπτώματα στα οποία υπέπεσε (βλ. Παράρτημα 4 στην ένσταση). Για
25 να κρινόταν ο αιτητής ως προακτέος κατ' εκλογήν, θα έπρεπε, σύμφωνα με τις πρόνοιες του Καν. 41(2) των προαναφερθέντων Κανονισμών, η γενική βαθμολογία του, σε όλες τις εκθέσεις ικανότητας του κατεχόμενου βαθμού, να ήταν τουλάχιστον "πολύ καλός".
30

- Σύμφωνα με τον Καν. 30(5) των προαναφερθέντων Κανονισμών, ως βαθμολογία "πολύ καλός" χαρακτηρίζεται η βαθμολογία 9 και ως βαθμολογία
35 "καλός" η βαθμολογία 7 έως 8. Σύμφωνα με τους καταργηθέντες από 18.5.90 Κανονισμούς περί Ιεραρχίας και Προαγωγής Μόνιμων Αξιωματικών και Υπαξιωματικών του Στρατού της Δημοκρατίας του 1981, Κ.Δ.Π. 118/81, Καν. 17(7), ως βαθμολογία "πολύ καλός" χαρακτηρίζεται η βαθμολογία 8 και 9 και ως βαθμολογία
40 "καλός" η βαθμολογία 5, 6 και 7.

Η κρίση του αιτητή, από το Συμβούλιο Κρίσεων Αξιωματικών, έγινε με βάση τις πρόνοιες των

Κανονισμών της Κ.Δ.Π. 90/90, που ίσχυαν κατά το χρόνο που έγιναν οι κρίσεις και όχι με βάση τις πρόνοιες των Κανονισμών της Κ.Δ.Π. 118/81.

Η κρίση του Συμβουλίου Κρίσεων Αξιωματικών κυρώθηκε στις 13.6.90 από τον Υπουργό Άμυνας. Ακολούθως, ο αιτητής υπέβαλε ιεραρχική προσφυγή κατά της κρίσης, στο Συμβούλιο Επανακρίσεων Αξιωματικών (βλ. Παράρτημα 5). Το Συμβούλιο Επανακρίσεων Αξιωματικών εξέτασε την προσφυγή του αιτητή και αποφάσισε να την απορρίψει ομόφωνα, με το αιτιολογικό ότι τα στοιχεία που υπάρχουν στον ατομικό του φάκελο δικαιολογούν τη διαβάθμιση της κρίσης που έδωσε για την περίπτωση του το Συμβούλιο Κρίσεων Αξιωματικών, δηλαδή την κρίση ως προακτέος κατ' αρχαιότητα (βλ. Παράρτημα 6).

Παρά την πιο πάνω κρίση του, ο αιτητής προάχθηκε στον επόμενο βαθμό του Συνταγματάρχη από το 1990, όμως έχασε τη σειρά αρχαιότητάς του, γιατί προηγήθηκαν στην Επετηρίδα οι ομοιοβάθμιοι προαχθέντες συνάδελφοί του που είχαν κριθεί, κατά τις ίδιες κρίσεις, ως προακτέοι κατ' εκλογήν, σύμφωνα με τις πρόνοιες της παραγράφου 1 του Καν. 46, της Κ.Δ.Π. 90/90.

Σαν αποτέλεσμα καταχωρήθηκε η παρούσα προσφυγή.

Όλες οι αξιολογήσεις του αιτητή έγιναν με βάση τις πρόνοιες των Κανονισμών της Κ.Δ.Π. 118/81. Είχε βαθμό 8 και η κλίμακα βαθμολογίας των ουσιαστικών του προσόντων ήταν "πολύ καλός". Όμως, σε μια περίπτωση το 1982, στην έκθεση ικανότητας από 26.7.82-31.12.82, είχε βαθμολογία 7 και η κλίμακα των ουσιαστικών του προσόντων ήταν "καλός".

Ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε στη γραπτή του αγωγή πως, ο βαθμός 8 δόθηκε στον αιτητή γιατί κρίθηκε "πολύ καλός" και οι Κανονισμοί της Κ.Δ.Π. 118/81 του επέτρεπαν προαγωγή κατ' εκλογήν, ενώ με τους νέους Κανονισμούς, που κατατάσσεται στην κλίμακα "καλός", η προαγωγή του κατ' εκλογήν δεν είναι δυνατή, αλλά μόνο η προαγωγή του κατ' αρχαιότητα.

5 Ας σημειωθεί σε αυτό το στάδιο πως, τόσο με τους καταργηθέντες Κανονισμούς, όσον και με τους νέους Κανονισμούς, οι αξιωματικοί που κρίνονται προακτέοι, προάγονται εφόσον υπάρχει κενή θέση στο βαθμό για τον οποίο προορίζονται και εκείνοι που κρίθηκαν προακτέοι κατ' εκλογήν, προηγούνται εκείνων που κρίθηκαν προακτέοι κατ' αρχαιότητα.

10 Ακόμα, ο δικηγόρος του αιτητή εισηγήθηκε πως η νέα Κ.Δ.Π. 90/90 δεν έχει αναδρομική ισχύ και, συνεπώς, δεν είναι νόμιμο και συνταγματικό να ανατραπεί το διαμορφωθέν δικαίωμα της προαγωγής του αιτητή και χαρακτηρίσε τη νέα ρύθμιση που αφορά την κλίμακα βαθμολογίας (Καν. 35) και τις διαβαθμίσεις των κρίσεων
15 σε προακτέους κατ' εκλογή και προακτέους κατ' αρχαιότητα κ.λ.π.(Καν. 41(2), που εισήγαγε η Κ.Δ.Π. 90/90, ultra vires στο Ν. 33/90, δεδομένου ότι ο νομοθέτης δεν έδωσε εξουσιοδότηση για την έκδοση των Κανονισμών αυτών. Ως αντισυνταγματική, διευκρινίζεται ότι,
20 χαρακτηρίζεται, διαζευτικά, η ονομαζόμενη κανονιστική επέμβαση στη διαμορφωμένη διοικητική κρίση, γιατί αποτελεί επέμβαση νομοθετική στο έργο της διοίκησης.

25 Επιπρόσθετα, ανέφερε πως, το Συμβούλιο Κρίσεων με το να ταξινομήσει το βαθμό 8 σαν "καλός", έδωσε αναδρομική ισχύ στους νέους Κανονισμούς και επηρέασε δυσμενώς το κεκτημένο δικαίωμα του αιτητή που αποκτήθηκε πολύ πιο πριν από τους νέους Κανονισμούς.
30 Ακόμα παρατηρεί πως, το Συμβούλιο Κρίσεων πλανήθηκε με το να κρίνει κατ' αρχαιότητα και όχι κατ' εκλογή προακτέο τον αιτητή.

35 Ανεξάρτητα με τους πιο πάνω ισχυρισμούς, ο δικηγόρος του αιτητή πρόβαλε και άλλους λόγους ακύρωσης, που, ως ισχυρίστηκε, καταδεικνύουν πλάνη και κακοδιοίκηση, που φθάνει όχι μόνο σε παραβίαση της χρηστής διοίκησης, αλλά και σε άνιση μεταχείριση. Οι λόγοι αυτοί αφορούν τη βαθμολογία του αιτητή, από 26.7.82 - 31.12.82, σε 7 και χαρακτηρίζεται σαν
40 λανθασμένη και παράνομη, για τους λόγους που αναφέρονται στη γραπτή αγόρευση, που δεν θα τους αναφέρω γιατί δεν τεκμηριώνουν έγκυρο λόγο ακύρωσης, όπως θα εξηγήσω παρακάτω. Ακόμα, οι ποινές που

αναφέρονται στο σχετικό έγγραφο κρίσεων και ο χαρακτηρισμός των παραπτώματων σε σοβαρά, γίνεται ισχυρισμός πως, αποτελούν σκευωρία και κατάφορη αδικία σε βάρος του αιτητή, με μοναδικό σκοπό και γνώμονα να στηρίξουν το βάσιμο της δυσμενούς κρίσεως του αιτητή και γίνεται αναφορά σε άλλους αξιωματικούς, που κατ' ισχυρισμό διέπραξαν σοβαρά παραπτώματα και τέθηκαν σε διαθεσιμότητα, που όμως προάχθηκαν κατ' εκλογήν.

5

10

Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση αντέκρουσε τους ισχυρισμούς του δικηγόρου του αιτητή.

Διαφωνώ με την εισήγηση πως, ο βαθμός 8 δόθηκε στον αιτητή γιατί αυτός κρίθηκε "πολύ καλός". Η ορθή τοποθέτηση, κατά την άποψή μου, είναι πως ο αιτητής κρίθηκε ότι άξιζε του βαθμού 8 και κατά συνέπεια, ταξινομήθηκε σαν "πολύ καλός" με βάση τους Κανονισμούς της Κ.Δ.Π. 118/81. Η διαφορετική ταξινόμηση της Κ.Δ.Π. 90/90, δεν επηρεάζει, κατά την άποψή μου, καθ' οιονδήποτε τρόπο τη βαθμολογία του αιτητή, η οποία παραμένει πάντοτε στο βαθμό 8 και σε μια περίπτωση στο βαθμό 7. Εκείνο που άλλαξε η Κ.Δ.Π. 90/90 είναι το επίπεδο της προαγωγής και ενώ προηγουμένως ένας αξιωματικός με βαθμό 8 ήταν προακτέος κατ' εκλογήν, τώρα με τους νέους Κανονισμούς είναι προακτέος κατ' αρχαιότητα. Με άλλα λόγια, η κλίμακα βαθμολογίας δεν επηρεάζει τη βαθμολογία αυτή καθ' εαυτή, αλλά η βαθμολογία καθορίζεται σε ποια κλίμακα εμπίπτει, βάσει της οποίας και καθορίζονται οι διαβαθμίσεις των κρίσεων. Εξάλλου, ο αιτητής και σύμφωνα με τις πρόνοιες των καταργηθέντων Κανονισμών, δεν ήτο δυνατό να τύχει κρίσης κατ' εκλογήν, γιατί δεν ήταν πολύ καλός σε όλες τις αξιολογήσεις. Σε μια περίπτωση, όπως προαναφέρθηκε, ήταν "καλός".

15

20

25

30

35

Επομένως, κανένα κεκτημένο δικαίωμα του αιτητή δεν επηρεάστηκε δυσμενώς και ούτε αποκρυσταλλώθηκε. Ο αιτητής είχε απλή προσδοκία ότι θα τύγχανε προαγωγής αν δεν άλλαζαν οι Κανονισμοί (βλ. Κυριακοπούλου, Διοικητικό Ελληνικό Δίκαιο, έκδοση 4η, *Stavrou & Another v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 276, *Τουμάζου ν. Δημοκρατίας*, Υπ. Αρ. 342/89, ημερ. 4.12.89, *Φλωρίδης &*

40

άλλοι ν. Δημοκρατίας, Υπ. Αρ. 399/90 & 467/90, ημερ. 22.4.92). Διότι περί απλής προσδοκίας πρόκειται, γιατί οι αξιολογήσεις του αιτητή δεν του δημιούργησαν δικαίωμα προαγωγής. Ένα τέτοιο δικαίωμα αποκτάται ή
5 αποκρυσταλλώνεται όταν ο αξιωματικός κριθεί προακτός και πάλι, δεν δύναται να προαχθεί αν δεν υπάρχει κενή θέση στο βαθμό που προορίζεται. Τούτο ίσχυε με τους καταργηθέντες Κανονισμούς και τούτο ισχύει με τους ισχύοντες Κανονισμούς (βλ. Κ.Δ.Π. 118/81,
10 Καν. 11(1)(2) και (3) και Κ.Δ.Π. 90/90, Καν. 16(1)(2) και 27(1)).

Ο αιτητής, παρά τις αξιολογήσεις του παρελθόντος, εδικοιούτο κρίσης και η κρίση διά αυτόν έγινε τον Ιούνιο
15 του 1990 και η επανάκριση τον Αύγουστο του 1990. Επομένως, όταν το Συμβούλιο Κρίσεων και το Συμβούλιο Επανακρίσεων προέβησαν στην κρίση τους, αυτές οι κρίσεις θα έπρεπε να γίνουν, όπως έχει νομολογηθεί, με βάση το καθεστώς που ίσχυε κατά το χρόνο της έκδοσής
20 τους, πράγμα το οποίο και έγινε. Η αιτιολογία που δόθηκε για την κρίση κατ' αρχαιότητα και η κατάταξη του αιτητή σε "καλός" και η επακόλουθη προαγωγή του κατ' αρχαιότητα, είναι ορθή. Συνεπώς, ούτε και τα περί αναδρομικότητας ευσταθούν.

25

Επίσης, δεν ευσταθεί η εισήγηση πως οι Καν. 30(5) και 41(2) της Κ.Δ.Π. 90/90 είναι ultra vires στο Νόμο, γιατί οι διατάξεις των άρθρων 11 και 27(2)(β) του Νόμου 33/90, στις οποίες γίνεται πρόνοια για το θέμα της προαγωγής
30 αξιωματικών, δίδουν ευρεία εξουσιοδότηση στο Υπουργικό Συμβούλιο να εκδίδει Κανονισμούς για τη ρύθμιση του θέματος των προαγωγών και δεν μπορούν να χαρακτηρισθούν οι σχετικές πρόνοιές τους
35 αντισυνταγματικές, επειδή τροποποίησαν το επίπεδο προαγωγής, με το πρόσχημα πως επεμβαίνουν στο έργο της διοίκησης, επειδή, κατ' ισχυρισμόν, επηρέασαν κεκτημένα δικαιώματα του αιτητή.

Ακόμα μπορεί να ειπωθεί πως, ούτε πλάνη υπήρξε,
40 ούτε παραβίαση της χρηστής διοίκησης, ούτε άνιση μεταχείριση.

Κατά τις κρίσεις των αξιωματικών δεν γίνεται

σύγκριση των προσόντων των κρινόμενων, αλλά κάθε κρινόμενος κρίνεται αποκλειστικά και μόνο με βάση τα δικά του προσόντα, που φαίνονται στον ατομικό του φάκελο. Συνεπώς, η σύγκριση με άλλους δεν είναι δυνατή, παράλο που και πάλι οι ισχυρισμοί του αιτητή δεν 5
 παράμειναν αναντίλεκτοι, αλλά αντικρούστηκαν από το δικηγόρο των καθ' ων η αίτηση.

Οι λόγοι που δόθηκαν για να στηρίξουν τη θέση ότι δεν έπρεπε ο αιτητής να βαθμολογηθεί με το βαθμό 7 το 1982, 10
 δεν είναι ικανοί να ανατρέψουν την κρίση του αξιολογούντος, ο οποίος, σύμφωνα με τους ισχύοντες Κανονισμούς, αξιολόγησε τον αιτητή. Τα προσόντα και οι προηγούμενες αξιολογήσεις και μάλιστα σε άλλο βαθμό και πάλι δεν διατυπώνουν ικανό λόγο για να ανατρέψουν 15
 την αξιολόγηση που έγινε.

Κανένας από τους λόγους ακυρότητας δεν απεδείχθη. Η προσβαλλόμενη κρίση κρίνεται ορθή και νόμιμη. 20

Η προσφυγή απορρίπτεται, η επίδικη πράξη επικυρώνεται. Δεν επιδικάζονται έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.